

„Eu nu strivesc corola de minuni a lumii” de Lucian Blaga

Motto: „Destinul omului este creația.” (Lucian Blaga)

Context

- ❖ **Lucian Blaga** (n. [9 mai 1895](#), [Lancrăm](#), lângă [Sebes](#), [comitatul Sibiu](#) - d. [6 mai 1961](#), [Cluj](#)) a fost un filozof, poet, dramaturg, traducător, jurnalist, profesor universitar, academician și diplomat român. Personalitate impunătoare și polivalentă a culturii interbelice, Lucian Blaga a marcat perioada respectivă prin elemente de originalitate compatibile cu înscrierea sa în universalitate.
- ❖ *Poemele luminii* (1919)

Artă poetică Autorul își exprimă crezul liric (propriile convingeri despre arta literară) și viziunea asupra lumii. Se configurează concepția despre poezie și despre rolul poetului, din perspectiva unei estetici moderne.

Poezie modernistă Interesul autorului în arta poetică este deplasat de la tehnica poetică la relațiile poet-lume și poet-creație.

Încadrarea textului poetic într-o categorie Influențe ale expresionismului: exacerbarea eului creator, sentimentul absolutului, interiorizarea și spiritualizarea peisajului, tensiunea lirică.

Viziunea despre lume

Viziunea blagiană despre lume implică o dublă perspectivă: poetică și filosofică. Ideile poetice își regăsesc ecoul în lucrarea filosofică **Cunoașterea luciferică** (1933), din **Trilogia cunoașterii**. Misterul – concept fundamental.

Două modalități de cunoaștere, de raportare la mister:

- ✓ **cunoașterea paradisiacă** (de ordin rațional) sau *plus-cunoașterea* – misterul este redus cu ajutorul logicii, al intelectului;
- ✓ **cunoașterea luciferică** (intuitivă, cunoaștere poetică) sau *minus-cunoașterea*, care amplifică misterul cu ajutorul imaginației și al creației poetice.

Rolul poetului - de a potența tainele lumii prin trăirea interioară și prin contemplarea formelor concrete ale acestora.

Rolul poeziei Rolul poeziei este acela ca, prin mit și simbol, creatorul să pătrundă în tainele Universului, sporindu-le.

Tema poeziei Temă filosofică: cunoașterea. Metaforele revelatorii *lumina mea* și *lumina altora* ilustrează cele două tipuri de cunoaștere specifice sistemului filosofic blagian.

Motive poetice Misterul
Lumina
Întinericul

Motivul central este **lumina – cunoașterea**, dar și **iubirea pentru tainele lumii**. Poezia **este o formă de cunoaștere și de trăire a misterului**.

Compoziție

Titlu	Metaforă revelatorie – ideea cunoașterii luciferice	Eu – corespunde influenței expresioniste (exacerbarea eului) nu strivesc – refuzul cunoașterii de tip rațional și opțiunea pentru cunoașterea luciferică corola de minuni a lumii – metaforă revelatorie; imaginea perfecțiunii, a absolutului; semnifică prin ideea de cerc, de întreg, miterile universului. Rolul poetului constă în contemplarea și adâncirea tainei. Sensul acestuia este îmbogățit de seria de antiteze și de lanțul metaforic și se întrecește cu versurile finale: Eu nu strivesc corola de minuni a lumii/(...)/căci eu iubesc/și flori și ochi și buze și morminte. Antiteza: eu/alții, lumina mea/lumina altora , motivul luminii – motivul întunericului Conjuncția adversativă dar Flori – viața/efemeritatea Ochi – cunoașterea/contemplația poetică a lumii Buze – rostirea/sărutul Morminte - marea taină a morții, eternitatea
Incipit	Titlul este reluat în incipitul poeziei.	
Relații de opoziție	Opoziție între cele două tipuri de cunoaștere	
Relații de simetrie	Reluarea sintagmei din titlu în incipit Reluarea metaforelor	
Structura textului poetic	3 secvențe poetice – marcate prin scrierea cu inițială majusculă a versurilor, iar în final prin conjuncția cu rol conclusiv.	

Limbar și expresivitate

Prima secvență – primele cinci versuri

nu strivesc, nu ucid – atitudinea poetică față de tainele lumii – refuzul cunoașterii logice, raționale, paradisiace

Calea mea – acceptarea tainei și potențarea acesteia

Corola de minuni – metaforă plasticizantă

Enumerația *flori, ochi, buze, morminte*, înfățișări concrete ale misterelor.

A doua secvență

Se construiește pe baza unor relații de opoziție - antiteza și comparația amplă.

Opoziție: *lumina altora* – lumina mea

Lumina altora – *sugrumă*, adică strivește, ucide, nu sporește, micșorează, nu îmbogățește, nu iubeste

Lumina mea – sporește, mărește, îmbogățește, iubeste

Comparația amplă: *și-ntocmai cum cu razele ei albe luna/nu micșorează, ci trmurătoare/mărește și mai tare taina nopții,/așa îmbogățesc și eu întunecata zare/cu largi fiori de sfânt mister/și tot ce-i ne-nțeles/se schimbă-n ne-nțelesuri și mai mari/sub ochii mei.* – Iluminarea este asemănată cu lumina lunii, care, în loc să lămurească misterele nopții, le sporește.

A treia secvență

Cunoașterea poetică este un act de contemplație și de iubire (*căci eu iubesc/ și flori și ochi și buze și morminte*)

Eufonia versurilor sugerează amplificarea misterului.

Forma modernă reprezintă o eliberare de rigorile clasice, o cale directă de transmitere a ideilor și a sentimentelor poetice

Prozodie

20 de versuri libere

Metrică variabilă

Concluzie

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii de Lucian Blaga este o artă poetică modernă pentru că interesul poetului se deplasează de la principiile tehnicii poetice la relația poet lume și poet-creație. Creația este un mijlocitor între eu și lume. Sentimentul poetic este acela de contopire cu misterele universale, cu esența lumii. În concepția lui Blaga, poezia transfigurează misterul, nu îl reduce.

